

## Família i nens

### Especial formació professional

**Entrevista amb Alicia Bosch**, presidenta del Centre Metal·lúrgic de Sabadell

# “L’FP és la germana pobre d’Ensenyament”

Alicia Bosch és presidenta del Centre Metal·lúrgic de Sabadell i el CIESC

Toni Alfaro · @tni\_alfaro

**La formació professional és considerada encara una sortida per a aquells que no els agrada estudiar?** Aquesta concepció de menyspreu segueix, no amb la dimensió que tenia fa uns anys, però segueix sent la germana pobre de l’ensenyament en tots els àmbits: tant en la concepció de la mateixa conselleria com en la de les mateixes famílies. Hi ha moltíssimes diferències respecte a fa uns anys, però, perquè s’ha vist en els darrers anys que la formació tècnica i pràctica que faciliten els estudis de formació professional pràcticament sempre acaben concretant-se amb inserció laboral. És com un mantra repetitiu que es repeteix des de les empreses: hi ha una manca d’especialistes qualificats. Ni molt menys es parla sempre de personal amb grau universitari, i a nivell industrial es requereix més d’un 90% mà d’obra qualificada, i això ens porta a l’FP.

**Hi ha hagut alguna evolució en aquest sentit?** És cert que en aquests darrers anys hi ha hagut una modificació de la llei de for-



mació professional a Catalunya. Tenim unes competències pròpies en ensenyament, i això afecta també la formació professional, però la darrera modificació de la Llei de formació professional és del 2015. Aquí també hi ha darrere tot el govern i desgovern dels últims anys, però encara avui

no està desplegada per complert la Llei de formació professional. L’escenari ha canviat, els estudiants estan empoderant-se per una senzilla raó: la realitat econòmica i professional, que és molt tosuda, ha posat en relleu per activa i per passiva que ens calen aquest tipus de professionals. I tot això li

ha anat afegint un valor. Per aquella “menysvaloració” segueixen encabint-se estudiants que, per fer alguna cosa, acaben entrant a l’FP. Això està generant dos problemes: una incidència d’abandonament escolar prou elevada, sobretot el primer any, i això té de retruc que aquestes persones estan ocupant places de joves que realment volen estudiar i en alguns graus queden fora perquè no tenen places.

**Per tant, no hi ha suficients places?** En alguns casos realment manquen places. Sempre hem considerat que els orientadors vocacionals dels instituts sovint no estan al corrent d’allò que està passant a la realitat de l’activitat econòmica. En termes generals, l’orientació vocacional ha de fer un salt de qualitat, de coneixement del territori i de què està demanant avui en dia l’activitat econòmica, perquè sovint els orientadors es mouen només a l’àmbit acadèmic. Un orientador ha de tenir molt clar què està passant al món real i després quadrar-ho amb les habilitats, actituds i aptituds del seu alumnat. L’FP segueix sent la germana pobre de la conselleria d’Ensenyament, i el pes de les altres branques com Secundària i Batxillerat pesa moltíssim, bloquejant les propostes que venen d’FP. L’FP ha d’anar sola, no es pot tractar amb els mateixos ulls que un Batxillerat o una ESO.

**Hi ha una bona inserció laboral en FP?** Altíssima. Si parlem del sector metall, per exemple, gairebé un 90% dels estudiants de Formació Professional que cursen FP Dual es queden a l’empresa a on fan les pràctiques. I si no és la mateixa, la inserció laboral és altíssima. Això passa també de forma similar a altres sectors.

**Quins avantatges té l’FP respecte a altres tipus d’estudi?** Al sector de la Indústria toquen i trepitgen directament la indústria,

i saben el que es trobaran. No perdem de vista que qui cursa un grau superior pot accedir a la universitat. I és més: una persona que acabi un grau universitari tècnic que porti a coll l’experiència prèvia amb l’FP, t’asseguro que quan surti estarà infinitament més preparat que una persona que ha acabat un batxillerat i la universitat, perquè prèviament ja ha fet una part pràctica que els universitaris ni l’han vista.

**Quins serien els objectius que s’haurien de seguir?** Primer de tot fer una bona orientació vocacional. Segon, des de la Indústria, estimular les vocacions de l’alumnat i els joves perquè accedeixin a la formació professional. El sector del metall té un dels nivells de sous més estables i més alts comparats amb la resta de sectors. La indústria ofereix inserció laboral més estable amb progressió i evolució professional. I no perdem de vista si l’oferta de graus i formació està actualitzada amb el que està demanant el mercat laboral.

**En un futur serà una formació viable?** Claríssimament. Ara tenim una oportunitat de revertir la manca de reindustrialització al Vallès amb els fons Next Generation. Els que som del món de la Indústria fa anys que parlem de reindustrialització: cal girar els ulls cap a la Indústria i allò que cal potenciar i fomentar. En els propers anys encara hi ha moltes professions que ni han nascut, i es necessitaran. Es necessitaran graus universitaris però també molts més millors tècnics. El valor segur per potenciar la nostra indústria és clarament apostar per aquest tipus de formació. I ens ho hem de creure tots, començant per les famílies: potser. A Alemanya, la gran majoria de la gent formada és de tipus tècnic, i no tan universitària, i aquí és el contrari: la quantitat de formació universitària és excessivament alta. Hem de revertir-ho això.